ப்ரஹ்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை

பிரதி இங்கிலீஷ்மீ ௧௰. ௨ சிதம்பரத்திலிருந்து பிரசுரம் செய்...

புத்தகம் - ௧.] ௧௮௮௬ - ௵ செப்டம்பர்மீ ௧௰ - ௨.

ஶ்ரீந்தமூல்யஸ்ய						ரூப்யகா:
ஸம்வத்ஸரஸ்ய	௧	௰௨	,,	௨	௪	,,
மாஸஷட்கஸ்ய	௧	,,	,,	௧	௪	,,
மாஸத்ரயஸ்ய	,,	௯	,,	,,	௰	,,
ஸம்சிகாயா:	,,	௫	௬	,,	௮	,,

ஸுதூரதேஶஸ்தேப்ய: ஸாமாந்யேந ப[...]காயா ஸ்ராஹ்யதயா தேயத்ரவ்யாம்ஶ: ஸ்வேநாபி வதநதித்ருஷ்யத:

விஷயா: பத்ரஸங்க்யா

ஶிவப்ராணஸாஷா (ஸநாதநம்) ௪௯

கஷ்டிவ்யாக்யாநம் (ஸநாதநம்) ௫௧

ஸ்வதந்த்ரஸ்யயோகஜநதாவார்ஷ்யம் (ஸநாதநம் ௫௫)

ஸூத்ராணிபஞ்சானி ௫௫

வ்யாஸஸ்ய ஸூத்ராணி ௬௰

ஸநாதநஸ்யைகஸிம்ஹம் ௬௧

வேதவாக்யானி ௬௨

ஸிம்ஹவிஜ்ஞாநிவாக்யானி ௬௫

ஶ்ரீஸுக்திபஞ்சகம் ௬௪

சந்தா...

இந்தியாவிற்கு.

௵	1 - இ	1...
மீ	6 - இ	1...
மீ	3 - இ	(...
காபி	1 - இ	0...

விஷயங்...

ஸம்ஸ்கிருதபா...

உபந்நியாஸ ச...

மதமும், அதின்...

அதின் ஆசிரி...

ஆத்மாவும், ...

கேழ்விக்கு...

குதர்க்காச...

ஓர் வே...

இச்சி...

இஃது சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியா...

ப்ரஹ்மவித்யா.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை

பிரதி இங்கிலிஷ்மீ ௧௰. ௨ சிதம்பரத்திலிருந்து பிரசுரம் செய்யப்படும்.

புத்தகம் - ௧.] ௧௮௮௬ - ௵ செப்டம்பர்மீ ௧௰ - ௨. [இலக்கம் - ௪.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியா.

ஸம்ஸ்கிருதபாஷை [தொடர்ச்சி]

ஸ்மிருதிகள்.

இவைகளைப்பற்றிப் பலர் பலவிதமாய்ச் சொல்லியிருப்பினும், இதன் வரலாற்றைச் சற்று அறிந்தமட்டில் எழுதுவாம்.

ஆதியிற் பிரமதேவன் தனக்குப் பரமேசுவரனால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட சகல வேதங்களையும் ஒருவாறு ஆராய்ந்து, அவற்றுள் அநேகவிடங்களிற் சொல்லப்பட்ட வருணாச்சிரமதருமங்களையெடுத்துச் சுருக்கித் தருமசாஸ்திரம் எனப்பெயர்கொடுத்து ஓர் நூல் இயற்றினர். அதுவே யுகாந்தரங்களில் நடந்தேறிவந்தது. அதுகொண்டே மச்சியபுராணத்தில் [illegible] "புராணமும், தருமசாஸ்திரமும் முதலில் அறிந்துகொண்டவர் பிரமதேவர்" என்று கூறப்பட்டுளது. இத்தருமநூலின் மூலமாகிய வேதங்களையும், மற்றைய புராணங்களையும், தருமநூற்களையும் பரமசிவன் அருளிச்செய்து, பின்பு பிரமதேவனுக்கு உபதேசித்ததாக மாபாரதம் சாந்திபருவத்திற் கூறியது எல்லோரும் காணலாம். [illegible] பின்பு சூலமேந்திய பகவான் சிறிது தியானித்துச் சர்வ சாஸ்திரங்களையும் சிருஷ்டித்தார்; அவை, சிக்ஷை, வியாகரணம், சந்தம், நிருத்தம், சோதிடம், [illegible]ற்பம், வேதங்கள், மீமாஞ்சை, நியாயம், புராணம், தர்[illegible]ாஸ்திரங்கள் என இவை. அவற்றுள் ஒன்றாய தர்மசாஸ்தி[illegible], இப்பொழுதுவழங்கும் தருமசாஸ்திரங்களுக்கு மூல[illegible]ன பிரமதேவனியற்றிய தருமசாஸ்திரத்திற்கும் முதநூ[illegible]லெனக்கொள்ளற்பாலது. அதன் பின்பு அவரது அம்சமான [illegible]மும்மூர்த்திகளும், ஒவ்வொரு கற்பங்களிலும் அந்நூலை [illegible] வெளியிட்டு வந்தனரென்று

[illegible]

ஆசிரியர் பராசரர் கூறியதுகொண்டறிவாம். [illegible] "ஒவ்வொரு கற்பங்களிலும் உற்பத்திநாசங்களுள்ளனவாதலால், மும்மூர்த்திகள் சுருதிகட்கும், ஸ்மிருதிகட்கும், ஆசாரங்களுக்கும் ஆசிரியராவார்கள்" என்று அவரது திருவாக்கு. பின்பு அவ்வக்கற்பத்து நடுக்காலங்களில் அத்தர்மநூற்களை நிலைநாட்டி அவற்றின் தாற்பரியத்திற்கிணங்க ஸ்மிருதிகளையியற்றினவர் மனுமுதலிய முனிவர்களென்றும் [illegible] அம்முனிவரோநன்குவிளக்கினர்.

இக்காலத்துள்ள வைதிக வருணஸ்தருக்குக் குலதனமான ஸ்மிருதிகள் - ௰௮. உபஸ்மிருதிகள் - ௰௮. என்று தெரியவருகின்றன. மூலஸ்மிருதிகளையியற்றினோர் மனு, பிரஹஸ்பதி, தக்ஷன், கௌதமர், யமன், அங்கிரஸ், யோகீசுரர், [யாஞ்ஞவல்கியர்] பிரசேதஸ், சாதாதபர், பராசரர், சம்வர்த்தர், உசனஸ், சங்கர், லிகிதர், அத்திரி, விஷ்ணு, ஆபஸ்தம்பர், ஹாரீதர் இப்பதினெண்முனிவர். உபஸ்மிருதிகளையியற்றினவர் ஜாபாலி, நாசிகேதர், ஸ்கந்தர், லோகாக்ஷி, காசிபர், வியாசர், சநற்குமாரர், சந்தனு, ஜநகர், வியாக்கிரர், காத்தியாயனர், ஜாதுகர்ணர், கபிஞ்சலர், போதாயனர், கணாதர், விசுவாமித்திரர், பைடீனசி, கோபிலர் என்னும் இப்பதினெண்முனிவரென்றும் அங்கிரஸ்முதலியோர் கூறியிருக்கின்றனர். மற்றும் சிலர் இவர்களிற்சிலரை மூலஸ்மிருதிகாரரென்றும், இங்கு மூலஸ்மிருதிகாரர்களாய்க் கூறப்பட்ட சிலரை உபஸ்மிருதிகாரரென்று கூறியும், ஆசுவலாயனாசாரியர் முதலிய சிலரையும் மூலஸ்மிருதிகாரர்களென்றும் மொழிவார். இவர்களியற்றிய கிரந்தங்கள் பல இப்பொழுதும் அநேக வித்துவான்களாலுரைசெய்யப்பட்டு வழங்கிவருகின்றன. அவற்றுள் சனற்குமாரர், ஜநகர் முதலிய சிலர் செய்த உபஸ்மிருதிகள் மாத்திரம் அநேகமாயொளித்துப்போனவையே. மற்றவைகளைப் பார்ப்பதரிதல்லவாயினும், அவையெல்லாம் கற்றுணர்ந்து நமக்கு எளிதில் அவ்விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டி மாதவாசாரியார், வைத்திநாததீக்ஷிதர், வைதிகசார்வபௌமரென்னும்தோழப்பர் முதலிய சிலர் சங்கிரககிரந்தங்களும் செய்திருக்கின்றனர். இவை நமது தேச அரசாக்ஷிக்கும், வருணாச்சிரமங்களுக்கும் ஒரு பெரிய நிதியாய் நமது முன்னோரெல்லாரும் கையாடியும், இதுகாறும் அநேகமாய் இந்துக்களுக்குச் சுகாதாரமாயேயிருக்கின்றன. இவ்விதமே ஒவ்வொரு வைதிகர்களும் பொதுவாய் அனுஷ்டிக்குமாறு ஏற்பட்ட இந்தஸ்மிருதிகளைப்போல், ஒவ்வொரு வேதங்களைக்கொண்ட ஒவ்வோர் வகைப் பிராமணாதிகளுக்கு வேண்டியபடி அந்தந்தச்சாகையிற் சொல்லிய கருமங்களைக் கற்பசூத்திரங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. அவை பூர்வசூத்திரங்கள், அபரசூத்திரங்கள் என இருவகைப்படுவன. அவற்றுள், பூர்வசூத்திரங்கள் முக்குலத்தவருமனுட்டிக்கவேண்டிய கிரியை, கர்ப்பாதனம் முதலிய சுபகாரியங்களைக்கூறும்; அபரசூத்திரங்கள், ஒருமனிதன் உடல்விட்டுயிர்நீங்கியபின்பு செய்யவேண்டிய கிரியைகளைக்கூறுவன. அப்பூர்வசூத்திரங்கள் - ௯. அபரசூத்திரங்கள் - ௯. பூர்வசூத்திரங்களின் ஆசிரியர்கள் போதாயனர், ஆபஸ்தம்பர், சத்தியாஷாடர், திராஹியாயணர், அகஸ்தியர், சாகலியர், ஆசுவ

[illegible]

[illegible]

லாயனர், சம்பு, காத்தியாயனர் முதலினோர்; அபரசூத்திராசாரியர்கள் வைகானசர், சௌனகர், பாரத்துவாஜர், அக்கினிவேசியர், ஜைமினி, மாதுனியர், மத்தியந்தினர், கௌண்டினியர் கௌஷீதகர் என்பவர்களாம். இவ்விருவகுப்புந்தவிர்த்து இன்னும் கோபிலகிருஹ்யம், சாண்டிலியசூத்திரம் என்பனவும் இத்தேசத்திலிருக்கின்றன. இவற்றுட் பூர்வசூத்திரங்களில் அகஸ்தியர், சாகலியர், சம்பு இவர்களின் சூத்திரங்களும், அபரசூத்திரங்களில் சௌனகர், அக்கினிவேசியர், சைமினி, கௌண்டினியர், கௌஷீதகர் முதலாயினோர் சூத்திரங்களும் இக்காலத்தவரனுஷ்டானங்களிற் காணோம். இவற்றுள் ஆசுவலாயனமும், சௌனகமும் இருக்குவேதத்தைச் சார்ந்த சூத்திரங்கள். போதாயனம், ஆபஸ்தம்பம், சத்தியாஷாடம், காத்தியாயனம், பாரத்துவாஜம், வைகானஸம், மாத்தியந்தனம் என்னும் இச்சூத்திரங்கள் யஜுர்வேதத்தைச் சார்ந்தன. திராஹ்யாயணம், ஜைமினீயம் இவை சாமவேதத்தைச்சார்ந்தன. மாதுனியம் அதர்வணத்தைச் சார்ந்தது. சில பொதுச் சூத்திரங்களாயுள்ளன. இவற்றிற்கெல்லாம் விசேஷமாயது போதாயன சூத்திரமாதல்பற்றி மற்றையசூத்திரங்களிற் சொல்லாததும் அவசியமானதுமான சிலவிஷயங்கள் அச்சூத்திரத்தைக்கொண்டே மற்றைய சூத்திரகாரர்களும் அனுஷ்டிப்பதுண்டு. இந்த ஸ்மிருதிகள் அநேகமாய்க் காலங்களையும், தேசங்களையும், நாகரீகத்தையும்பற்றி அவ்வக்காலத்துப் பெரியோர் ஒருங்குசேர்ந்து பரமேசுரனது கட்டளைக்கிணங்க ஏற்படுத்தியது. அதுகொண்டே மனு கிருதயுகதருமத்தைச் சொல்லினரெனவும், கௌதமர் திரேதாயுகதருமங்களைச் சொல்லினரெனவும், சங்கலிகிதர்கள் துவாபரயுகதருமங்களை மொழிந்தனரெனவும், கலியிற் பராசரர் தருமபோதகரெனவும் பராசரர் எழுதியதைக் கண்டுணர்க. இன்னும் வரும்.

உபந்நியாச சங்கிரகம் [தொடர்ச்சி]

நண்பர்களே! நம்மவர் நன்கு சரீரதத்துவங்களைக் கண்டறியாதவரென்கின்றனர்; சற்றே செவிகொடுங்கள்! ஒருவீட்டில் அநேக வஸ்துக்களை வைத்து ஒரு மனிதனைப் பலதடவை உள்ளே போக வரச் சொல்லியும், மற்றொருவனை வெளியில் நிறுத்தியும் பரீக்ஷிக்கும்பொழுது வெளியிலிருந்தவன் உள்ளே வைத்திருந்த பலவிஷயங்களைச் சொல்லிச் சில விஷயங்களை விட அடிக்கடி நுழைந்தவனும் அப்படியே சில விஷயம் சொல்லாது விடுவானேல், நமது சிநேகிதர்கள் வெளியில் நின்றவனையே புத்தியுள்ளவனென்றுரைக்க ஐயமுறுவரோ? அவ்வாறு அறுப்புக்குப்பயந்து அரியயோகம்முதலிய நூற்பயிற்சிகொண்டு தெளிந்த நமது பூர்வீகர்சொல்லிய விஷயங்க[illegible] காட்டிலும், எப்பொழுதும் எடுத்தகத்தி கீழேபோடாது [illegible] ங்களைச் சிதைத்தும் இன்னும் சரீரதத்துவங்களை நிச்சயி[illegible] இவர்களாலியற்றப்பட்ட நூற்களும் காலக்கொடுமை[illegible] ற்களாயினவே! கேளுங்கள்! இதுவரையில் உடம்[illegible] மூல்களில் ஓடும்வஸ்து இன்னதென நிச்சயிக்கா[illegible] டம்போனவழி ஒவ்வொருவர் ஒவ்[illegible] மிருப்பது எல்லோரும் அறியக்கூடியதே[illegible] வாசம் மாறி மாறி ஒவ்வொருமணிக்கு[illegible] காரணம் நமது யோகநூற்களிற் கா[illegible] ஸ்திரங்களிற் கிடைக்குமோ? இ[illegible]

[illegible]

த்ததாகச் சொல்லும் நாடிசாஸ்திரம் நமது குலதனமான சுபாலோபநிடதத்திற் காணலாம். உபநிடதங்கள் நூற்றெட்டையும் பார்க்கின் இரத்தவழி, நாடிசுத்தி முதலிய எல்லா விஷயங்களும் நன்கு புலப்படும். இப்படியிருக்கும் நமது மாக்ஷிமைதங்கிய சாஸ்திரங்கள் ஒழிந்துபோகக்காரணம், நம்மவர் வேறுவேறு பாஷைகளைப்படித்தும், நமது பண்டிதரைக் கூட்டத்திற்சேர்க்காது விலக்கிவைத்ததும், அவரும் இவருக்குவேண்டிய சங்கதிகளைச் சொல்லாது கூ - மணிக்குச் சிரார்த்தஞ்செய்யவேண்டுமென்றாற்சரியென்றும், முதற்றினமே ஞாயிற்றுக்கிழமையானாற் செய்யலாமெனவும் சொல்லி எவ்விதத்திலாவது பணம்பிடுங்க யத்தினஞ்செய்தும், படிப்பையொழித்தும், தான் ஏதோ ஒருவிஷயம் கற்றிருந்தும் மற்ற விஷயங்கள் எல்லாவற்றிலும் புகுந்து மனம்போனவழி பிதற்றித் திரிவதுமே.

ஐபா,—இக்காலத்து மகாஜனங்கள் நாகரீகத்துக் குரியதென்றெண்ணியல்லவா விதவாவிவாக முதலிய விஷயங்களை எடுத்துரைக்கின்றனர். இவையெல்லாம் முற்காலத்துப் பெரியோர் நடத்திவந்து பின்பு அதனால் நேர்ந்த உபத்திரவங்களைப் பொறுக்காது தள்ளிவிட்டார்களென்பது முற்கால சரித்திரங்களான ஸ்மிருதி, புராணம் முதலியவற்றைப் படித்தால் நன்கு அறியக்கூடும். அதில் முற்காலத்தில் ஸ்திரீகளுக்குப் படிப்பிப்பதுண்டு என்றும், புனர்விவாகம் நடந்தது என்றும் முனு கூறிப் பின்பு சிலவற்றை மறுக்கின்றார். ஸ்திரீகளைப் படிப்பிக்க தகப்பன், அல்லது அவனுடன் பிறந்தவன், அல்லது அவள் சகோதரர்களே அதிகாரிகளென்று ஸ்மிருதி விளக்கமாய்ச்சொல்லியிருக்கின்றது. ஆதலால் [[illegible]] தாய், தகப்பன், பெண்சாதி முதலியவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டியது நமது கடமையாதலால், அதற்காக ஏதோ ஒரு பாஷையைக் கற்கினும் நமது குலதனமான பழைய சாஸ்திரங்களை எவ்விதத்திலும் காக்கவேண்டியது அவசியமன்றோ? அதற்குவேண்டி நமது சுபாவத்திலுள்ள மதத்துவேஷங்களைவிட்டு முற்றிலும் ஒற்றுமையடைந்து, தர்மசாஸ்திரங்களில் [[illegible]] என்றுசொல்லி காக்கைகளிடமும், கொக்குகளிடமும் ஒவ்வொரு குணங்களை யெடுக்க உபதேசித்ததை நினைத்து, தற்காலம் நமது தேசத்தையாளும் ஆங்கிலேயரிடம் உள்ள தேசாபிமான மதாபிமானங்களை நன்கு ஆலோசித்துப் பார்த்து, அவ்வாறு நாமும் ஒன்றுபட்டு நமது தேசக்ஷேமத்தை நாடி எங்கும் சபைகளை விருத்திசெய்யவேண்டியது இன்றியமையாது. ஆதலின், இப்பொழுது ஆறுவது வருஷபூர்த்தியடையும் சமாஜம் சைவசமாஜமாகையால் வைஷ்ணவர்களுக்குப் பிரயோசனமில்லையென்று கைவிடாமல், ஒருவர்க்கொருவர் ஒத்தாசை செய்துகொண்டே சபைகளைப்பெருக்கி பின்பு எல்லாவற்றையும் ஒன்றுசேர்க்கக்கூடும். ஒவ்வொருசபையின் நிர்வாகிகளும் அநேகசபைகளைச் சேர்ந்திருந்தால், கடைசியில் எல்லாம் ஒன்றாகச்சேர்ந்து நமது தேசத்திற்கு க்ஷேமமுண்டாகவேண்டியவழியைத் தாங்களனைவரும் தேடுவீரென மிக வணக்கமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்ஙனம்

கு. ஸ்ரீ.

[illegible]

[illegible]

மதமும், அதின் பிரயோசனமும், அதின் ஆசிரியரும்.

[தொடர்ச்சி]

ஸ்ரீமத் பகவத்பாதமுநிவர் இயற்றிய லோகோபகாரமான கிரந்தங்களில் முன்பு சில பாஷியங்களை யெடுத்துரைத்தாம்; இனி மற்றைய கிரந்தங்களையும் இங்ஙனம் விரிப்பாம்.

பாஷியங்கள் ௨௰-ம் தவிர்ந்து, பிரபஞ்சசாரம் என்னும் ஓர் பெரிய மந்திரசாஸ்திரமும், உபதேசஸாஹஸ்ரிகை என்னும் ஓர் உபதேசசாஸ்திரமும், (ஆசாரியசுவாமிகள் தமது தாயடிகளுக்கு உபதேசித்தது) இப்பெருநூற்களைக் கற்க வல்லமையற்ற ஏனையோரும் இச்சித்தாந்தநுட்பங்களை எளிதிலறியவேண்டி விவேகசூடாமணி, ஆத்மபோதம், அபரோக்ஷாநுபூதி, ஆத்மாநாத்மவிவேகம், போதாரியை, தசசுலோகி, பிரச்னோத்தர ரத்தினமாலை, மகாவாக்கியரத்தினாவளி முதலிய சிற்சில வேதாந்தச் சிறு புஸ்தகங்களையும், அவற்றிலும் வேறாய் மூர்த்திகளிற் பற்றுள்ள சிலரை நோக்கி சிவானந்தலகரி, சிவபுஜங்கம், சிவபாதாதிகேசாந்தஸ்துதி, சிவகேசாதிபாதாந்தஸ்துதி, மிருத்தியுஞ்சயமானஸிகபூசை முதலிய சிவஸ்துதிகளையும், மற்றும் ஹரிமீடே, மோஹமுத்கரம், விஷ்ணுபுஜங்கம், ஹரிகேசாதிபாதாந்தஸ்துதி முதலிய ஹரிஸ்துதிகளையும், சௌந்தரியலகரி, மீனாக்ஷிஸ்துதி, தேவீமானஸிகபூசை, நவரத்தினமாலை, கலியாணவிருஷ்டிஸ்தவம், தேவீபுஜங்கம், பவாநீஸ்தோத்திரம் முதலிய பல தேவிஸ்துதிகளையும், கநகதாரை முதலிய இலக்ஷ்மிஸ்தோத்திரங்களையும், சிற்சில ஏனைத்தேவர்களின் ஸ்துதிகளையும் அவர் திருவாய்மலர்ந்தருளியதுண்டு. ஆராயுமிடத்து, அவரியற்றிய புஸ்தகங்களின் சங்கை நாம் எடுத்துரைக்க வல்லவரல்லம். அவற்றுள், விசேஷமாய் வழக்கத்திலுள்ள சிலவற்றைமாத்திரம் இங்கு கூறியது அவற்றின் சாரத்தைப் படித்தறியவிரும்பும் சிலரை நோக்கியே. இம்மகான் செய்தருளிய கிரந்தங்களை நன்கு கற்றவர்க்கு இவரது கொள்கை புலப்படுமாயினும், சிறிது எல்லோரும் அறியும்படி இவ்விடமெடுத்துரைப்பாம்.

இவரது சித்தாந்தம்: ஐம்புலன்களுக்குப் புலப்படும் வஸ்துக்களெல்லாம் அசத்தென்பதும், "பரப்பிரமம்" என்கிற ஒருபொருளொன்றும் சத்தெனவும், அவ்வத்துவின்கண் தோன்றியது இப்பிரபஞ்சமென்றும், இவ்விதமெய்யறிவு ஆசிரியனருளால் வேதமுதலிய பிரமாணநூற்களை யாராயும்வழி யுக்திகளுக்கும் ஒத்ததாய், அனுபவத்திற்கும் இனியாய்ச் சித்திக்குமெனவும், மற்றைய மதங்களும் ஒவ்வொரு அதிகாரிகளை நோக்கிப் பெரியோரியற்றினரெனவும், வியவஹாரத்தில் வருணாச்சிரமதருமங்களுண்டென்றும், தேவர்களுள் மூர்த்திகளுக்குத் தாரதம்மியமிருப்பினும், சிவன், விஷ்ணு, சத்தி (பார்வதி) கணபதி, சூரியன், மகேசுரன் (பரமசிவமூர்த்திகளுள் மகாபைரவமூர்த்தியென்னும் ஓர் மூர்த்தி; காபாலிகரென்னும் ஓர் மதஸ்தர் பூஜிப்பது வழக்கம்) இவர்களை ஆராதிப்பதும் இம்மையினும், மறுமையினும் சுகந்தருமென்றும், சர்வமத சமரசமாய்க் காணப்படுகின்றது. அச்சித்தாந்தம் அ[illegible] காலத்திற்றானே அவருடன் நேரே வாதுபுரிந்த அநே[illegible]ய வித்துவான்கள் ஆதரிக்கப் பதம்பெற்று, இப்பா[illegible]தில் இதுகாறும் வழங்கிவருகின்றன. அக்கால[illegible] சித்தாந்தத்தைக் கையாடினவர் மீமாம்[illegible]

[illegible]

பட்டபாதர், மண்டனமிச்சிரயோகி, முராரிமிச்சிரர், ப்ரபாகரபட்டாசாரியர் முதலியோரும், தர்க்கசாஸ்திர பாஷியகாரரும் நாத்திகமத கோடாலியான நியாயகுசுமாஞ்சலியென்னும் கிரந்தத்தையெழுதினவருமான ஸ்ரீமான் உதையனுசாரியரும், வியாகரணமாபாடியத்துரைசெய்த கையடரும், மதங்களெல்லாவற்றையுங் கண்டிக்குந்தன்மையானும், "கண்டனகண்டகாத்தியம்'' என்னும் ஓர்பெரியநூ லியற்றியதானும் கண்டனகாரனென்னும் பெரும்புகழ்பெற்ற ஸ்ரீ ஹர்ஷபண்டிதசார்வபௌமனும் இன்னும் பலருமென்பது, ஆசாரியசுவாமிகளது சரித்திரங்களாலும், இம்மகான்களியற்றிய கிரந்தங்களாலும் நன்கு விளங்கும். இன்னும் வரும்.

ஆத்மாவும், சரீரமும்.

ஐயா,—நமது நண்பர்களே! சற்றுக் கவனியுங்கள்!!

நமது தேசத்தில் வெகு காலத்திற்குமுன் சார்வாகரென்றும், சத்தபங்கிவாதிகளென்றும் இருதிறத்து நாத்திகர்களிருந்தார்கள். அவர்கள் போனமார்க்கங்களெல்லாம் அக்காலத்துதித்த பெரியோர்களால் மறுக்கப்பட்டு, நடுநாட்களில் அப்பெயர் இப்பெரும் பூமண்டலத்தில் மறைந்துபோயிருந்தன. நாம் கேட்டமட்டிலும் ஒரு தேசத்தாராவது சுத்தமாய் நாத்திகத்தை மதமாய்க் கொண்டாடுவதில்லை. எல்லாமதங்களிலும் தத்துவ ஆராய்ச்சியிற் சோம்பலுற்ற சிலர், வெளுத்ததெல்லாம் பாலென்று நினைக்கும் சில பேதைகளைப்போற் கண்டதெல்லாம் சத்தியமென்றும், மேற்கேயுதித்த மகான்கள் கொண்டதெல்லாம் குருவாக்கியமென்றும் நம்புகின்ற இக்காலத்தவருட் சிலரைப்போல் முந்தியும் சிலரிருந்தார்களென்றே கேள்வி. அப்படி அவர்கள்சொல்லும் சித்தாந்தத்தை நமது தேசத்துத் தர்க்கசாஸ்திரிகள் பலவாருய்க் கண்டித்திருக்கிருர்கள்; அவரவ்வாறு கண்டித்தும், அந்தமதம் இப்பொழுது வளர்ந்துவருவது எல்லோரும் அறிந்தவிஷயமே! பாருங்கள்! நமது தேசத்தில் நாகதாளியென்னும் ஓர்வகைக்கள்ளி வெட்டி வெகு ஆழமானகுழியில் மூட்டம் போடப்பட்டிருந்தபோதிலும், பின்பு சிறிதுகாலஞ்சென்றவுடன் தானே வெகு பலமானவேருடன் கிளம்புவதுபோல், முற்காலத்துப்பெரியோர்களால் வேரறுபட்ட இந்நாத்திகமதம், தற்காலம் அநேக சருவிகளையும் வைத்தியநூற்களையும் துணைக்கருவிகளாய்க் கொண்டு நம்மவரைப் பகட்டிவருகின்றது. அதுவிஷயத்தில் முக்கியமாய் அவருக்கும் நமக்கும் அநேகவிஷயங்களுள் விவாதமிருந்தபோதிலும், முதலில் ஓர் கடவுளுண்டென்றும், சரீரத்திற்குவேருய ஜீவன் ஒருவனுண்டென்றும், சுவர்க்கம், நரகம், புண்ணியம், பாவம் இவையுண்டென்றும், நன்கு எடுத்துக்களாலெடுத்துரைக்க வேண்டியது நமக்கு அவசியமாதலால், முக்கியமாய் இதுவிஷயத்தைப்பற்றி முன்பத்திரிகையிலும் இப்பத்திரிகையிலும் தொடர்ந்துவந்த ஓர் உபந்நியாசத்தில் சரீரத்தின் ஓர்பாகமான மூளையென்கிற பொருளுக்கே அறியுந்தன்மை என்று பிறர் கூறுவதை மறுத்து, அதின் வேருய மனதின் தத்துவத்தை விரித்தோம்; இப்பொழுது அம்மனத்துக்கு நாதனுன ஜீவன் என்னும் தத்துவத்தைவிளக்கி, அதற்கும் சரீரத்துக்குமுள்ள வேறுபாட்டையும் இங்ஙனம் சிறிது எடுத்துரைப்பாம்.

[illegible]

இவ்விஷயமாய்ப் பிரதிவாதிகளின் வினுக்கள்.

மதஸ்தர்களே!

க - ஆத்மா என்பது யாது?

உ - உயிர் என்பது யாது?

ந - மனம் என்பது உண்டா?

ச - இம்மூன்றுக்கும் ஏதேனும் சம்பந்தமுண்டா?

ரு - ஆத்மா அருபமா? ரூபமுள்ளதா?

சா - ரூபமுள்ளதாயிற் புலப்படவேண்டும்; அப்படிக்கில்லாவிடில், அருபமாய அவ்வாத்மா இப்பெரியரூபமுள்ள சரீரத்தை எவ்வாறு நடத்தும்?

எ - அவ்வாத்மா சரீரத்தின் வேருகுங்கால் எப்பொழுது சரீரத்தில் வந்தது?

அ - எப்பொழுது சரீரத்தை விடும்? எவ்விதம் விட்டு எங்கே போகும்?

கூ - அது போகும்வழி எது?

க0 - அணுவான ஆத்மா பெரிய சரீரத்தை நடத்த எங்ஙனம் வல்லமையுடைத்து?

கக - ஆத்மா சரீரத்தின் வேருமாயின் குழந்தைகளின் அறிவுக்கும், முதியோரறிவுக்கும் வேறுபாட்டுக்குக் காரணம்யாது?

கஉ - சரீரத்திற்கு வேருய் ஜீவனுள்ளதாய் அனுபவமும், வியவகாரமு முண்டா?

கந - அது சரீரத்தினும் வேருயிருக்கவேண்டியது அவசியமா?

கச - அது அழிவற்றதா? இவை முதலியன.

இவைகளில் ஒவ்வொன்ருய் விரித்து மறுப்பாம்.

முதலில் "ஆத்மா என்பதுயாது?" இக்கேழ்வியின் தாற்பரியம். சரீரத்தில் ஓர்பாகமான மூளைக்கு அறியுந்தன்மை உளதாதலால், அறிவைக்கொண்டு ஆத்மா சித்தித்தல் கூடாதென்பது இதற்கு மறுமொழி. முன் நாம்செய்த உபந்யாஸத்தில் நன்கு மூளையென்கிற ஓர் சரீரபாகத்திற்கு அறியுந்தன்மை ஒவ்வாதெனவும், அது மனதிற்கு ஒரு ஸ்தானந்தான் எனவும் நன்கு விளக்கினதுமல்லாமல், அதைப்புத்தியுள்ளதெனச்சொல்லும் வழி அநேகவித ஆக்ஷேபங்களையுங்காட்டினுேமாகையால் அது பொருந்தாதுபற்றி, ஆத்மா என்பது அதிலும், அதாவது சரீரத்திலுள்ள எல்லா உறுப்புகளிலும் வேருயுள்ளதே! அதின் வடிவுயாதெனில், சரீரத்திற் காட்சிப் பிரமாணத்தால், அல்லது அனுமானத்தால் இச்சரீரத்திலுள்ள ஒரு உறுப்பின் குணமாய்,அல்லது வேறுசரீரத்திலுள்ள உறுப்பாய்ப் பொருந்தாதஅறிவே; அவ்வறிவும் பொருளேயொழியக்குணமல்ல. அதின் குணமாய சிற்றறிவையே நம்மவர் சண்டமட்டில் அறிவென்றும், குணமென்றுங்கூறுவர். சூரியன் தானே ஓர் தேயுவாயினும்,அதனது பிரகாசமே சூரியகாந்தத்திற்பட்டு நன்கு நெருப்புப் பொறிகளுடன் வெளியில்வருவதுபோல், அவனது இயற்கையான அறிவு மனமென்னும் ஓர் அணுப்பொருளில், கண்ணுடியிற் பிரதிபிம்பம்போல் பிரதிபிம்பித்து [illegible] கண்ணுடியிலுள்ள நிறங்களைப் பிரதிபிம்பம் அடைவ[illegible]லும், சூரியனது பிரதிபிம்ப[illegible]லத்தில் [illegible]பின்அ[illegible]ன் அசைவு முதலியவற்றைக் [illegible]ள்ள அநேக விகற்பங்களையுங்[illegible]ற்கு வெகுவாய் வேற்றுமை[illegible]

2 - "உயிரென்பதுயாது?[illegible]

உயிர் இவ்விரண்டும் ஒ[illegible]

க. [illegible]

உ. [illegible]

௩. [illegible]

௪. [illegible]

௫. [illegible]

௬. [illegible]

எ. [illegible]

அ. [illegible]

௯. [illegible]

௰. [illegible]

௧௧. [illegible]

௧௨. [illegible]

௧௩. [illegible]

௧௪. [illegible]

[illegible]

(க) [illegible]

ல், சரீரத்துள்ள ஓர்பூதமாய் வாயுவான உயிர் சீவனுகவேண்டி வரும்; அங்ஙனமாயின், சரீரத்தின் வேறாய சீவன் சித்திப்பது அருமையாய் முடியுமே என்பது கொண்டும்; இரண்டும் வேறாயின், உயிரின் இலக்கணம் யாதுஎன்பதே இதற்குவிடை. உயிரென்பது இச்சரீரத்தில் நிறைந்திருக்கும்ஒருவகை வாயு; இவ்வாயு பலவிடங்களிற் சென்று பலவேலைகளைச்செய்து அநேக தொழிற்பெயரைப் பெற்றுள்ளது. அப்பெயர்கள் பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன், என்பன. இவைகளின் இடம், தொழில்களைப்பற்றி யோகத்திலும் வைத்திய சாஸ்திரங்களிலும் நன்கு காணலாம். ஒரேவாயுவுக்கு இடம், தொழில் இவற்றின் வேறுபாட்டால் எவ்விதம் பலபெயர்கள் ஒவ்வுமெனின்? ஒரே மனிதன்இடம் மாறிவேறிடம் போயிருத்தலாலும், வெவ்வேறு தொழிலைச் செய்வதாலும், அநேக காரணப்பெயர்களையடைந்திருப்பதை நாம் கண்டாமில்லையா? பொதுவாய் சரீரத்திலுள்ள வாயுவுக்கு பிராணன் என்றே ஒருபெயரும் உண்டு. அதுகொண்டே யோகீசுரர் யோககீதையில் ([illegible]) "சரீரமெல்லாம் நிறைந்து 12- அங்குலம் அதிகமும் வேகமுமுள்ளது பிராணன்" என்றார். இக்காலத்துவழங்கிவரும்பிச்சைக்கூடை பெருங்கூடையென இன்னார்மகளெனத்தெரியாது வளர்ந்து நம்மவர் எல்லோரையும் வேசிபோற் பேசி மயக்கும்இங்கிலீஷ் பாஷை கற்றவர் அப்பாஷையில் இரண்டிற்கும் (ஸோல்) என்கிற ஒரேவார்த்தை உளதாதலால்வேற்றுமை அறியாதிருக்கிறாரே யொழிய, நம்மவர் நூற்களைச் சிறிதேனுங் கற்றவரும் கேட்டவரும் அறியாதார் ஒருவரேனுமிலர். அதுகொண்டே சிலர் தற்கால நாகரீகத்தைப் பார்த்து மனமகிழ்ந்து, நமது முன்னோரியற்றிய சித்தாந்த சாஸ்திரங்களிற் சற்றேனும் செவி கொடாதுவஸ்து விசாரணையிற்சோம்பி நாத்திகமதங்கொண்டு, தமக்குள் தாமே தம்மைப்புகழ்ந்துகொண்டு எல்லாமறிந்தவராய் எண்ணங்கொள்ளுகிறார்கள்; அவரது வார்த்தைகளை நம்பத்தக்கதன்று.

3 -"மனது என்பதுயாது?" இங்ஙனங் கடாவிய கடாவின் உண்மையாதெனில், சரீரத்தில் வேறாயசீவன் அறிவுக்கிடமாயின், மனம் என்பது எதற்கு? இருப்பின், மற்றைய சரீர உறுப்புக்களைநோக்கி அதின் தொழில்என்ன? அதாவதுமூளையென்றாலும் பொருந்தாதோ என்பது இதற்குத்தரம்.ஜீவன் அறிவினிடமாய் இருப்பினும் அவனது பேரறிவு இச்சடலத்திலடங்கி யிருப்பதால், மண்குடத்திலுள்ள விளக்குப்போன்றவனாய், மற்றையபொருள்களை அறியத்துணையாய்,ஐம்புலன்களைக் கொண்டிருக்கிறான்; இப்புலன்வழி அவனதுஅறிவு செல்லுகின்றதுகொண்டு வெளிப்பொருள் உணர்வது உசிதம்; தனித்து அறிவு துணையின்றிஓர் பொருளையுங்கவராது; புலன்களென்கிற துணைக்கருவி அதற்குஅவசியமே! ஆதலால், வெளிப்பொருள்களை உணர வெளிப்புலன்களிருப்பதுபோல், அகப்பொருள்களை அறியுந்துணைக்கருவியாய பொருள்மனது. எங்கும் வியாபித்து உடலெல்லாம் நிறைந்த அறிவு மற்றொன்றைக்கவர ஏன் துணைக்கருவி அவாவும் எனின், கூறுவாம். எங்கும் நிறைந்து அணுவணுவாயுள்ள அங்கியணுக்கள் தா

[illegible]

(௩) [illegible]

ன் பிரகாசிக்கவேண்டி ஓர் சிறிய துரும்புமுதலியவற்றைத் துணையாய்க் கொள்ளவேண்டியது அவசியமன்ரு? அது கொண்டு பிரகாசம் முதலிய சக்தி துரும்புக்குக் கிடைக்குமோ? அத்துரும்புபோன்ற துணைக்கருவி மனம்; அதுவே மூளையெனவும் பொருந்தாது. அம்மனமானது சரீரமெங்குஞ் சென்று ஆங்காங்கு சரீர சுகதுக்கங்களை [சரீரத்தின் சரிநிலைமை நிலைத்தப்புகளை] அறிவதாய் இடுப்பில்வலி, காலில்வலி என்று நமக்கு அனுபவமுண்மையால், அசைவற்று ஓர்மூலையிற்கிடக்கும் மூளையாய் அதைச்சொல்வது முற்றிலும்பொருந்தாது.

௪ - "இம்மூன்றுக்கும் ஏதேனுஞ் சம்பந்தமுண்டா?" இக்கேள்வியின் உள்ளம் யாதெனில், ஒவ்வொருவேளை அதிகமாய் மனம் வேலைசெய்தால் ஓய்வு உண்டாகின்றது. பிராணபலன் குன்றினல் [அதாவது பிராணவாயுவுடன் மலசம்பந்தமுண்டானல்] அங்ஙனமே அறிவுகுன்றிவருவதைக் காண்கின்றேம். ஆதலால், இவ்விரண்டின் தொகுதியே மனமெனப் பொருந்தாதோ? பொருந்தாவழி, மனதிலும் பிராணவாயுவிலும் உள்ளகுறைவு எங்ஙனம் ஜீவனிடமொட்டியது? மேலும் சுத்தமாய கண்ணாடிபோன்ற ஒரு நுட்டப்பொருளே மனமென்றும், அதின ஜீவனது சுத்த அறிவு பிரதிபிம்பித்ததுவே சிற்றறிவு என்றும் முன் சொன்னீர்; ஆதலால் இம்மனம் தன்னிடம் ஓர் வஸ்து பிரதிபிம்பிக்கவேண்டிச் செய்யவேண்டிய முயற்சி யாதும் புலப்படாததால் எவ்விதம் மனம் ஓய்வடையும்? எககாலமும் எஃதா ஒருவித அறிவு இருந்துகொண்டேயிருக்கவேண்டியது அவசியமன்ரு? ஓர் கண்ணாடியை ஓரிடம் வைத்தால் அது ஏதேனும் ஒருபொருளைத் தன்னுட் பிரதிபிம்பிக்க வைத்திருக்குமேயொழியத் தனித்திராதல்லவா? ஆதலால், நீர் சொல்லும் மனத்தினிலக்கணம் பொருந்தாது. இங்ஙனம் வினவிய வினக்களுக்குக் கசடற விடைபகர்ந்து, இவற்றின் சம்பந்தம் இன்னதெனத்துணிதல்கூடாதென்பது இதற்கு விடை. பிராணன் என்கிற காற்றுக்குச் சரீரத்திலுள்ள இரத்தத்தைச் சுத்திசெய்வதும், [சுவாசாசயத்தில் நிரம்பியும் வெளியில் வந்துகொண்டுமிருப்பதால் இருதயஸ்தானம் அடிக்கடி திறக்கவும் மூடவுங் காரணமாதல்பற்றியும், உள்ளத்திலுள்ள மலவாயுக்களை வெளியிற் கொண்டுபோவதாலும் இது இரத்தசுத்திக்குக் காரணமாகுமென்பது கருத்து.] அதனற் சரீரம் நிலைபெற்று ஜீவன் சுக துக்கங்களடையக் கருவியாய்நிற்றல்மாத்திரமே தொழிலன்றி, எவ்வித வஸ்துசோதனையினலாவது அதிற் சிறிதேனும் அறியுந்தன்மை புலப்படா. அங்ஙனமே மனமும், அகப்பொருளறிய முக்கியப்புலனும், வெளிப்பொருளறியத் துணைப்பொருளுமாதலால் அதுவே அறிவெனக் கூறுதல் பொருந்தாது. இவ்விரண்டும் தனியே அசேதனமாயிருப்பது திண்ணம். இவைகளின் சேர்க்கை மூளையென்பதும் ஒவ்வாது. ஆத்மாவின் ஸ்தானங்களைப்பற்றி நிற்கும் மனத்திற்கும், இரத்தாசயப் பக்கங்களைப்பற்றி உதராவரணம் [டையவ்ப்ரம் என்று மற்றவரிட்ட பெயர்] வரையிற் சுழன்றுவரும் பிராணனுக்கும் சிறிதேனுஞ் சம்பந்தங்கிடையாது. இவ்விரண்டும் ஒரு சரீரத்திலுள்ளனவாதலால் இவற்றிற்கு ஓர் சரீரத்திலிருத்தலே சம்பந்தமெனின், அது பிரயோசனமற்ற சொன்மாத்திரச் சேர்க்கையேயென்றறிக. ஆதலால் இவ்விரண்டின் தொகுதி புத்தியல்லவெனத் துணியப்பட்டது. [ஆத்மாவின் ஸ்தானம் நான்கு என்

[illegible]

பது முன் உபந்யாசத்திற் கண்டறிக.] அற்றேல், பிராண வாயுவின்மலமும், மனதின் ஓய்வும் எவ்விதம் ஜீவனது இயற்கையறிவைக்குறைக்குமெனின், தெளியவுரைப்பாம். மனது அசைவுள்ளதாதலால் அதின் வேகம் சிலவேளை அதிகமாகும், சிலவேளை குறுகும், சிலகாலம் அசைவற்று ஆத்மஸ்தானங்களைவிட்டு வேறிடம் உறங்கும். ஐம்புலன்வழி சேர்ந்து வேகமாய்ச்சென்று பொருள்களைக் கவருங்கால் அம்மனதில் ஜீவனது இயற்கையறிவு பிரதிபிம்பிக்க அக்காலத்துணர்ச்சி சாக்கிரமெனப்படும். புலன்கள்வழி புகாது தனித்துத் தன்னாற் கவரப்பட்டுள்ள பற்பல பொருட்களின் வாசனை அல்லது ஞாபகமாத்திரத்துடன் அவ்வாசனைப் பொருட்களைத் தன்னுட் பிரதிபிம்பிக்கும் அறிவுக்கு விஷயமாக்குங்காற் சொப்பனம். அவ்விடத்துப் பொருள் தோற்றமேயொழியப் பொருளில்லை. மறுத்து அம்மனம் அசைவற்றுத் தடத்தமாய்த் தன்னுட் பிரதிபிம்பிக்கும் ஆத்மாவின் இயற்கையறிவொன்றையே அவ்வறிவிற்கு விஷயமாக்கிக்கொண்டு நின்றால் அதே சுழுத்தியெனப்படும். இதுவே மனத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கும் உள்ள சம்பந்தம். பிராணபலனுலல்லவா இரத்தம் சுத்தியடையவேண்டுமென்றுரைத்தனம்; அவ்விரத்தம் நன்கு சுத்தியடையாவிடிற் புலன்களுக்குச் சரியான இரத்தம் சம்பந்திக்காததால் அவைகளின் சத்தி மழுங்க அக்கருவிகளைக்கொள்ளும் ஆத்மாவுக்கும் சத்தி குன்றியதுபோலத் தோன்றுமாதலால், இவ்வகை பரம்பரையான சம்பந்தமே இம்முப்பொருளுக்குமெனக் கொள்க.

ரு - "ஆத்மா ரூபமுள்ளதா? இல்லாததா?" என வினவில் அது ரூபம்போன்ற சூக்குமரூபமுடையதே யென்பர் சிலர்; நாம் அரூபமெனவே கொள்வாம்.

சு - "அஃது ரூபமுள்ளதாயிற் புலப்படவேண்டும், இல்லாவிடத்து அரூபமாய வஸ்து இப்பெரும் உடலை எவ்விதம் நடத்தும்?" அஃது ரூபமுள்ளதாயினும் புலப்படாமலிருக்கக்கூடும் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் அணுக்களைப் போன்றது என்றுரைப்பர்; அரூபம் எனினும் அரூபமான நீராவியைப் போலும் [மின்சாரத்தைப்போலும்] இச்சரீரத்தைநடத்தயாதும் தடையின்று.

எ - "அவ்வாத்துமா சரீரத்தின் வேறுகுங்கால் எப்பொழுது சரீரத்தில் வந்தது?" அ - "எப்பொழுது சரீரத்தைவிடும்? எவ்விதம் விட்டு எங்கேபோகும்?,, இக்கேள்வியின் கருத்து: சரீரத்திற் சீவன் வருவதும் போவதும், பின்பு இருக்குமிடமும் தெரியாததால், அது முற்றிலும் இல்லையெனக் கோடல் கூடும் என்பது. இதை இவ்விதம் மறுக்க, அவ்வாத்மா கண்கூடாகக் காணக்கூடாத பொருளாதலால் அதின் வரவையும், அதின் போக்கையும், அதின் சொரூபமாய் அதனிடந்தோன்றுமறிவையும், அவ்வறிவின் இன்மையையுங்கொண்டே பறியற்பாலது. அதுகொண்டு கருப்பத்திலுள்ளசிசுவுக்கு சு-வது அ-வது மாதங்களில் ஜீவப்பிரவேசம் உண்டாகிறதென்பது அக்காலத்திற்றானே அறிவுதோன்றுதலால் அறிவோம். அது எந்தவழி சரீரத்திற் புகுந்ததெனின்? சரீரத்தில் ஓர் அளவினுடைய காற்று முதலிய வஸ்துக்களே நுழைய நாம் பார்த்திருக்க இவ்வரூபமானவஸ்து பிரவேசித்தல் கூடாதோ? ஆயி

[illegible]

னும் அது உச்சியிலுள்ள அதிசூக்ஷ்மமான ஓர்வழிகொண்டே உட்செல்வதாயும், பின்பு வெளிப்படுங்காலும் அநேகமாய் அதேவழியாய் வெளிப்படுமெனவும் சாஸ்திரங்களின் கருத்து. மூளையென்பது அச்சீவனது முக்கியஸ்தானமாதல் அதில் முதல் வருவதும், கடைசியில் அதேயிடத்தைவிடச் சற்றுவருந்திப் பின்பு விடுவதும் உசிதமாகும்.

இச்சரீரத்தை விட்டு அது போகும் வழியை விஸ்தாரமாய் மற்றொரு உபந்யாஸத்திற் சொல்லுவோமாயினும், அதின் குணங்களுக்கு அதாவது இருவினைகளுக்கு ஒத்தபடி அவ்வச் சரீரங்களை மறுபடி அடையும். அதற்குப் பிரத்தியக்கமான சரீரம்போன்ற மற்றொரு கண்களுக்குப் புலப்படாததான சரீரமுண்டென்பதும் மறு உபந்யாசத்திற் காணலாம்.

கூ - "அது போகும் வழி எது?,, இக்கேள்விக்குப் பதில் அதிலுள்ளஸ்வரூபம் ஞானம்என்னும் ஒளியாதலால், தேயுவெல்லாம் தேயுவின் மூலமான சூரியனை நோக்கிச் செல்வது, அல்லது அச்சூரியகாந்தியின் பிரதிபிம்பத்தையாவது நோக்கிச்செல்வது அதின் சுபாவமாதல்கொண்டே இரவில் மரித்தவன் பிதுர்லோகப்போவானென்றும், பகலிற் சூரியலோகம் போவானென்றும் [அதாவது தேவதைகளுக்கிரவான தக்ஷிணாயனத்தில் மரித்தவன் பிதுர்லோகம் செல்வான்; அவர்கட்குப் பகலான உத்தராயணத்தில் மரித்தவன் சூரியலோகம் சேருவான். பிதுர்லோகம் சந்திரமண்டலமென்றறிக.] சாஸ்திரங்கள் கூறுவது யுத்திக்கும் ஒத்ததே. இது பொதுவிதி. விலக்குகளைப் பின்பு மற்றொருபந்யாசத்தில் விரிப்பாம்.

இன்னும் வரும்.

(கேள்விக்குமறுமொழி)

ஐயா,—இரண்டாவது சஞ்சிகையில் வேதங்களின்சாகைகளைப்பகுத்ததில் இருக்குவேதம் சாகை 21- என்றும், யஜுர்வேதம் 101-என்றும், சாமவேதம் 1000-என்றும், அதர்வணவேதம் 9- எனவும் எழுதியிருந்தோம். அதைப்பற்றி நமது நிருபநேசர் ஒருவர் எழுதியதில், இவ்விதப்பகுப்பு முத்திகோபநிடதம் என்கிற உபநிடதத்தில் சொல்லிய சாகைக்கணக்குகளுக்கு விரோதமாய் உள்ளதென்றும் அவ்வுபநிடதத்தில் இருக்குவேதம் சாகைகள்(21) என்றும், யஜுர்வேதம் சாகைகள் (109) என்றும், சாமவேதம் 1000- என்றும், அதர்வணம் 50 என்றுமிருக்கிறதென்றும், சேர்த்துப்பார்க்கில் 49- சாகைகள் குறைத்து எழுதியதற்குப் பிரமாணம் யாது? என்று ஓர் வினா எழும்பியது. அதற்கு விடை கொடுப்பாம்.

ஐயா,—சாஸ்திரிகளே! தாங்கள் எழுதியதைக்கண்டு களித்தேன். அவ்விதம் இருப்பது உண்மைதான். ஆயினும் 1180 சாகைகள் என்று பிரித்ததுபோலவே வியாகரணமாபாடிகாரராய பதஞ்சலிமுனிவர் நாம் முன்னுரைத்தபடி 1131 [illegible]ன்று குறித்திருக்கிறார். அவர் வாக்கியமாய் இருப்பினு[illegible] தவிலக்கணவாக்கியமாதலால் நம்பத்தக்கதே. அதற்[illegible] ணம் அவர் கண்டுபிடித்ததில் ஒவ்வோர் சாகைகளி[illegible] ன்றைச்சேர்க்கலாமெனக்கருதிச் சில சா[illegible] என்றே நம்பற்பாலது. அதுகொண்டே[illegible] கு என்பதும், சில விடத்து மூன்ற[illegible]

[illegible]

ள் கொள்ளும் திரயீ என்கிற சொல்லாலும் விவகரிப்பது அவ்விதமே 63000 எலும்புகள் மனிதனுக்குண்டென்று வேதங்கள் கூறுவனவென்றும், சல்லியதந்திரத்தில் 300 தான்உள்ளதென வென்றும் தன்வந்தரிபகவான் கூறியது பொருள்படுத்தவேண்டும். சூக்ஷ்மமாய்ப்பார்த்தல் அரிதென அவர்கொள்கை. இல்லாவிடில வேதங்கள் அனந்தமென்னும் வாக்கியமும் அதுவும் எவ்விதம் முரணுதவழி பொருள்படும்.

கடிதங்கள்.

[illegible] ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரிகள் என்கிற ஸ்ரீநிவாஸரே! "சம்ஸ்கிருதம் தமிழ்,, என்கிற இராம லட்சுமணர்களை ஆசரித்து வாழ்ந்த "இந்துக்களென்கிற,, சைனியங்கள் அசுரர்களென்கிற "புறச்சமயிகளாலே,, ஏவப்பட்ட, "நாகபாசம் என்கிற,, [illegible] மதபோதனைகளால் மரணமூர்ச்சையென்கிற மகாமயக்கமடைந்து, தங்கள் தலைவர்களையு மறந்திருக்குந்தறுவாயில், "ஸ்ரீநிவாசன் என்கிற,, நாராயணமூர்த்தியாகிய தங்களால் ஏவப்பட்ட "கருடபகவான்,, என்கிற ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகையானது வட்டமிட்டுழலாநிற்க, ஷை [illegible] னியங்களாகிய நம்மவர் இப்போது சற்றே தலைநிமிர்ந்து ண்விழிக்கக்கண்டு, நாமடைந்த சந்தோஷம்கரைகடந்தது. விரைவிலே யானுங் கையொப்பஞ்செய்யவும், பலருக்கும் அதன் மேன்மையைப் போதிக்கவும் சித்தமா[illegible]கிறேன். அது நிற்க.

குதர்க்காசல குலிசம்.

கோயமுத்தூரிலே மூன்றுமாதமுந்தி எனக்கும் ஒரு உத்தியோகஸ்தருக்கும் விபூதிதாரணவிஷயமாய் சில விவாதங்களுண்டாகி, அதுவிஷயம் சென்னை "ஸ்ரீ சுதேசாபிமானியில்,, வெளியிட்டிருந்தேன். அதுகண்ட "நன்மைவிரும்பி,, என்கிற ஒருவர் "வேலூர் ஜநாநுகூலநி,, யில் வாலுந்தலையுமில்லாத சில போலிவசனங்களையும், பிரேதகிர்த்திய சமயங்களில் புண்டரதாரணத்தை நிஷேதித்துள்ள இரண்டொரு வசனங்களையுமே பேராதரவாய்க்கொண்டு, பஸ்மதாரணத்தையும், எம்மையும் பலவாறு நிந்தித்திருக்கிறார். பஸ்மத்தை நிந்தித்தாரேயன்றித் தாமணிந்துகொள்ளுகிற வெள்ளைமண், மஞ்சட்பொடி முதலியவைகளுக்கு ஆதாரமாக வேதோபநிஷத்துகளில் ஓரெழுத்தேனுங்காட்டி நாட்டிக்கொண்டாரில்லை. நாம் இவரைக் கண்டிக்கப்புகுவதும், அவைதிகராகிய இவருக்கு வேதோபநிஷத்து ரகஸ்யார்த்தங்களை வெளியிடுவதும், அநுசிதமாயிருந்தபோதிலும் அவரெழுதியிருக்கிற குதர்க்கத்தினால் கலக்கமடைந்த வைதிக உத்தமர்களைச் சந்தோஷிப்பிக்குமாறே எமது பிரவர்த்தகம் உசிதமாயிற்று. வருவனவற்றை வேதமணங்கமழும் தங்கள் பத்திரிகையிற் பிரகாசப்படுத்தக் கோருகிறேன்.

பஸ்மஜாபாலம், மஹாதேவபுஸ்தண்டஸம்வாதத்தில் "[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] இ:।'' என்னும் வசனத்தால் பிரமாதமன்றியில் பஸ்மதாரணஞ் செய்யத்தக்கதென்றும், பிரமாதத்தாலாயின் பதிதனாகிறானென்றும் வெளிப்பட்டது. இன்னும், வருமாறுணர்க.

[illegible]

ஹவதி.'' என்று பெறப்பட்ட வசனங்களால் பஸ்மதாரணஞ் செய்துகொள்ளாமல், ஜலத்தையாவது அன்னத்தையாவது, வேறு எதையாவது, ஆகாரஞ் செய்யக்கூடாது. பிரமாதத்தால் பஸ்மதாரணத்தைத் தள்ளி காயத்திரியை ஜபிக்கக்கூடாது. ஹோமஞ் செய்யக்கூடாது. தேவரிஷி பிதிர் தர்ப்பணங்களையும் பஸ்மதாரணமன்றியில் செய்யக்கூடாது. இதுவே சநாதனமான தர்மம். ஸர்வ பாபத்தையும் நசிப்பிப்பதும் மோட்சஹேதுவும் நித்தியமுமாகும் இந்த தர்மம், பிராமணர்களுக்கும் பிரமசாரி கிருகஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன் சந்நியாசியென்கிற நாலு ஆச்சிரமிகளுக்கும், முக்கியமாயுள்ளது. இதைச் செய்யாவிட்டாற் பிரத்தியவாயமுண்டு. பிராமணன் பிரமாதத்தாலித்தத் தர்மத்தைச் செய்யாதிருந்தால் அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக ஜலமத்தியிலிருந்து நூற்றெட்டுக் காயத்திரி ஜபஞ்செய்து, அநேகமுபவாசமிருந்து சுத்தனாவான். சந்நியாசியானவன் ஒருக்கால் பஸ்மதாரணத்தைத் தள்ளுவானாகில் உபவாசமிருந்து பன்னிரண்டாயிரம் பிரணவ ஜபஞ் செய்து, சுத்தனாவான் என்று பெறப்பட்டது.

இன்னும், பிரஹ்ஜ்ஜாபாலோபநிஷத்தில் ''[illegible] நாயுதம்।'' இ—ள். எந்தப் பிராம்மணனால் சிரசில் பஸ்மத்தினால் திரி[illegible]ரதாரணஞ் செய்யப்பட்டதோ, அவனால் சர்வமும் அ[illegible] செய்யப்பட்ட[illegible]வாம்; சர்வமும் சிரவணம் செய்ய[illegible] சர்வமும் அநு[illegible] பட்டனவாமென்று[illegible] தங்கள் விஷ்ணுவுக்[illegible] ருத்திராக்ஷங்கள் தா[illegible]பாருளானதை யுணர[illegible] க்கவந்த ''நன்மைவிரும்பி'' கொடியர்! கொ[illegible] வுண்மை பின்பு காட்டுவாம்.

வரு[illegible]
ஓர் [illegible]

ஓர் வேதபாடசா[illegible]

ஐயா,—கூடலூ[illegible]க்கருகில் விள[illegible] என்னும் கிராம[illegible]

[illegible]

யெல்லாம் தெய்வ சம்பந்தமான மகிமைகளும் அவற்றைவினக்கும் பக்திமான்களின் சரித்திரமுமே காணப்படுகின்றன. இராமாயணம், பாரதம் என்னும் இரண்டு சரித்திரங்கள்தான் நாம் காணக்கூடிய லௌகிக சம்பந்தமுள்ள சரித்திரங்கள். சில சரித்திரங்கள் இராஜதரங்கணி, மஹாவம்ச என்பவை சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்டவையாகவுண்டு. தேசசரித்திரமாவது தேசத்தின் வளம், நிலைமை, கல்வி, ஞானம், நடை, காலதேச வர்த்தமானம், பண்டிதர் சரித்திரம், வர்த்தகம், கைத்தொழில், சாமர்த்தியம் முதலியவற்றை எடுத்துக்காட்ட வல்லதாம். இலௌகிகாபிவிர்த்தியின் பல துறைகளையும் முற்காலத்திருந்தபடி காட்டவேண்டுமானால் தக்க சரித்திரங்கள் கிடையா. அங்கிலேயர் தேசசரித்திரமெழுதுவதிலும் அவ்வாறே காப்பதிலும் மிக வல்லவர்கள். 1000- வருடங்களுக்கு முன்னடந்த சரித்திரங்களையும் காட்டும்படி புத்தகங்களிருக்கின்றன.

எல்லா ஞானநெறிகளிலும் மற்றைச் சாதியாரினும் மேம்பட்டவராக இருந்த இந்துக்களுக்கு இவ்வொன்றில் மாத்திரம் குறைவு நேர்ந்திட்டிருக்கின்றது. அந்நியதேசத்தார் படையெடுப்பினால் இவ்வாறுயிற்றோ அல்லது மற்றெவ்விதத்தாலோ தெரியவில்லை.

காணக்கூடிய சில சரித்திரங்களோ ஒட்டலங்காரங்களாலே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பூர்விக வித்துவசிரோரத்தினங்களின் சரித்திரமும் சரியாய்க் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் கர்ண பரம்பரையாய்க் கிடைத்த சரித்திரங்களும் செப்பேடுகளில் எழுதப்பட்டனவாயும், சிலா சாசனங்களை யடைந்தனவாயும் இருந்த சரித்திரங்களுமே தேசசரித்திரங்களாய் இருக்கின்றனவென்பது உண்மை. பூர்விகக்கல்வி முற்றும் கர்ண பரம்பரையாக இருந்தபடியினாலேயே கிரந்தங்களை யெழுதும் பழக்கம் சிறிதாக இருந்திருக்கவும் கூடும்.

சரித்திரம் இல்லாக் குறைவானது இந்துக்களின் நிலைமையை வெகுவாய்த் தாழ்த்தியது. இப்போதும் தேச நிலைமையையும் அதன் வளங்களையும், சரித்திரங்களையும் உணர்த்தத் தக்கபடி சரித்திரங்களை எழுதுவதில் சிரத்தை யற்றவராகவிருக்கின்றார்கள். முற்காலத்துச் சரித்திரங்கள் இருக்குமாயின் அவற்றைப் பின்வருஞ் சந்ததியார் படித்துணர்ந்து நாகரிகத்திலும் தங்கள் நிலைமையிலும் உயர்வார்கள். அவ்வாறே அங்கிலேயரும் பிறரும் அபிவிர்த்தி யடைந்தார்கள். அவ்வபிவிருத்தியடைந்த சாதியர்களை நாம் நோக்கும்பொழுது அவருடைய நல்ல கொள்கைகளை நாமும் பின்பற்றவேண்டும். வித்துவான்களும் முன்னிருந்த அரசர்களும் இந்நோக்கங்கொண்டிருந்ததாக எந்தக்கிரந்தங்களிலும் புலப்படவேயில்லை. தற்காலத்து வித்துவான்களுடைய சரித்திரம் யாதும் புலப்படும்படியாய்க்கிடைக்கவில்லை. வித்வான்களுக்கு தேசாபிமானம், ஒற்றுமை என்னுமிருகுணங்களுங் கிடையா. இதனாலேயே தேசசரித்திரம் எழுதும் ஆசையும் அன்பும் அவர்களுக்குச்சனிக்கவில்லையென்பது நிச்சயம். இக்குணங்களை விட்டு இனியாவது நமது தேசசரித்திரங்களைச் சுதேசபாஷைகளில் எழுதத்தொடங்குவாராயின் மிக அநுகூலம். அவ்வாறு செய்யாமலிருந்தால் தேசத்துக்கு யாதொருபிரயோசனமும் வித்துவான்களுக்கில்லை.

தமிழ்முதலிய சுதேசபாஷா விற்பனர்கள் இனித்தம்முடைய வித்வச்சிறப்புக்களைத் தேசசரித்திர சம்பந்தமான புத்தகங்களில் வைப்பார்களானால் நாட்டுக்குப்பெரும்புகழ் தேடிக்கொண்டார்களென்று அங்கீகரிக்கலாம். வித்வான்களின் லோகோபகாரமான செய்கைகள் இன்னும் நன்றாக விளங்கவில்லை.

கீர்வாண பாஷாபிமானி.

[illegible]

வத்ரகம்

[illegible]

[illegible]!'' என்னும் வசனத்தால் பிரமாதமன்றியில் பஸ்மதாரணஞ் செய்யத்தக்கதென்றும், பிரமாதத்தாலாயின் ப்ரத்தியவாயமுண்டு என்றும் வெளிப்பட்டது. இன்னும், வருமாறுணர்க. [illegible] ஹவதி.'' என்று பெறப்பட்ட வசனங்களால் பஸ்மதாரணஞ் செய்துகொள்ளாமல், ஜலத்தையாவது அன்னத்தையாவது, வேறு எதையாவது, ஆகாரஞ் செய்யக்கூடாது. பிரமாதத்தால் பஸ்மதாரணத்தைத் தள்ளி காயத்திரியை ஜபிக்கக்கூடாது. ஹோமஞ் செய்யக்கூடாது. தேவ ரிஷி பிதிர் தர்ப்பணங்களையும் பஸ்மதாரணமன்றியில் செய்யக்கூடாது. இதுவே சநாதனமான தர்மம். ஸர்வ பாபத்தையும் நசிப்பிப்பதும் மோட்சஹேதுவும் நித்தியமுமாகும் இந்த தர்மம், பிராமணர்களுக்கும் பிரமசாரி கிருகஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன் சந்நியாசியென்கிற நாலு ஆச்சிரமிகளுக்கும், முக்கியமாயுள்ளது. இதைச் செய்யாவிட்டாற் ப்ரத்தியவாயமுண்டு. பிராமணன் பிரமாதத்தாலித்தத் தர்மத்தைச் செய்யாதிருந்தால் அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக ஜலமத்தியிலிருந்து நூற்றெட்டுக் காயத்திரி ஜபஞ்செய்து, அநேகமுபவாசமிருந்து சுத்தனுவான். சந்நியாசியானவன் ஒருக்கால் பஸ்மதாரணத்தைத் தள்ளுவானாகில் உபவாசமிருந்து பன்னிரண்டாயிரம் பிரணவ ஜபஞ் செய்து, சுத்தனுவான் என்று பெறப்பட்டது.

இன்னும், பிரஹ்ஜ்ஜாபாலோபநிஷத்தில் ''[illegible]!'' இ—ள். எந்தப் பிராம்மணனால் சிரசில் பஸ்மத்தினால் திரிபுண்டரதாரணஞ் செய்யப்பட்டதோ, அவனால் சர்வமும் அத்தியயனஞ் செய்யப்பட்டனவாம்; சர்வமும் சிரவணம் செய்யப்பட்டனவாம்; சர்வமும் அநுஷ்டிக்கப்பட்டனவாமென்று அறிக. தங்கள் விஷ்ணுவுக்கே விபூதி ருத்திராக்ஷங்கள் தாரணப்பொருளானதை யுணராமல் நிந்திக்கவந்த ''நன்மைவிரும்பி'' கொடியர்! கொடியர்!! அவ்வுண்மை பின்பு காட்டுவோம்.

வரும்.

ஓர் [illegible]

ஓர் வேதபாட[illegible]

ஐயா,—கூடலூருக்கருகில் வி[illegible] என்னும் கிராமத்தில் ''சிரங்[illegible]

[illegible]

யெல்லாம் தெய்வ சம்பந்தமான மகிமைகளும் அவற்றையினைக்கும் பக்திமான்களின் சரித்திரமுமே காணப்படுகின்றன. இராமாயணம், பாரதம் என்னும் இரண்டு சரித்திரங்கள்தான் நாம் காணக்கூடிய லௌகிக சம்பந்தமுள்ள சரித்திரங்கள். சில சரித்திரங்கள் இராஜதரங்கிணி, மஹாவம்ச என்பவை சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்டவையாகவுண்டு. தேச சரித்திரமாவது தேசத்தின் வளம், நிலைமை, கல்வி, ஞானம், நடை, காலதேச வர்த்தமானம், பண்டிதர் சரித்திரம், வர்த்தகம், கைத்தொழில், சாமர்த்தியம் முதலியவற்றை எடுத்துக்காட்ட வல்லதாம். இலௌகிகாபிவிர்த்தியின் பல துறைகளையும் முற்காலத்திருந்தபடி காட்டவேண்டுமானால் தக்க சரித்திரங்கள் கிடையா. அங்கிலேயர் தேச சரித்திரமெழுதுவதிலும் அவ்வாறே காப்பதிலும் மிக வல்லவர்கள். 1000- வருடங்களுக்கு முன்னடந்த சரித்திரங்களையும் காட்டும்படி புத்தகங்களிருக்கின்றன.

எல்லா ஞானநெறிகளிலும் மற்றைச் சாதியாரினும் மேம்பட்டவராக இருந்த இந்துக்களுக்கு இவ்வொன்றில் மாத்திரம் குறைவு நேரிட்டிருக்கின்றது. அந்நிய தேசத்தார் படையெடுப்பினால் இவ்வாறாயிற்றோ அல்லது மற்றெவ்விதத்தாலோ தெரியவில்லை.

காணக்கூடிய சில சரித்திரங்களோ ஒட்டலங்காரங்களாலே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பூர்விக வித்துவசிரோரத்தினங்களின் சரித்திரமும் சரியாய்க் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் கர்ண பரம்பரையாய்க் கிடைத்த சரித்திரங்களும் செப்பேடுகளில் எழுதப்பட்டனவாயும், சிலா சாசனங்களை யடைந்தனவாயும் இருந்த சரித்திரங்களுமே தேசசரித்திரங்களாய் இருக்கின்றனவென்பது உண்மை. பூர்விகக்கல்வி முற்றும் கர்ணபரம்பரையாக இருந்தபடியினாலேயே கிரந்தங்களை யெழுதும் பழக்கம் சிறிதாக இருந்திருக்கவும் கூடும்.

சரித்திரம் இல்லாக் குறைவானது இந்துக்களின் நிலைமையை வெகுவாய்த் தாழ்த்தியது. இப்போதும் தேச நிலைமையையும் அதன் வளங்களையும், சரித்திரங்களையும் உணர்த்தத் தக்கபடி சரித்திரங்களை எழுதுவதில் சிரத்தை யற்றவராகவிருக்கின்றார்கள். முற்காலத்துச் சரித்திரங்கள் இருக்குமாயின் அவற்றைப் பின்வருஞ் சந்ததியார் படித்துணர்ந்து நாகரிகத்திலும் தங்கள் நிலைமையிலும் உயர்வார்கள். அவ்வாறே அங்கிலேயரும் பிறரும் அபிவிர்த்தி யடைந்தார்கள். அவ்வபிவிருத்தியடைந்த சாதியர்களை நாம் நோக்கும்பொழுது அவருடைய நல்ல கொள்கைகளை நாமும் பின்பற்றவேண்டும். வித்துவான்களும் முன்னிருந்த அரசர்களும் இந்நோக்கங்கொண்டிருந்ததாக எந்தக்கிரந்தங்களிலும் புலப்படவேயில்லை. தற்காலத்து வித்துவான்களுடைய சரித்திரம் யாதும் புலப்படும்படியாய்க்கிடைக்கவில்லை. வித்வான்களுக்கு தேசாபிமானம், ஒற்றுமை என்னுமிருகுணங்களுங் கிடையா. இதனாலேயே தேசசரித்திரம் எழுதும் ஆசையும் அன்பும் அவர்களுக்குச்சனிக்கவில்லை யென்பது நிச்சயம். இக்குணங்களை விட்டு இனியாவது நமது தேசசரித்திரங்களைச் சுதேசபாஷைகளில் எழுதத்தொடங்குவாராயின் மிக அநுகூலம். அவ்வாறு செய்யாமலிருந்தால் தேசத்துக்கு யாதொருபிரயோசனமும் வித்துவான்களுக்கில்லை.

தமிழ்முதலிய சுதேசபாஷா விற்பனர்கள் இனித்தம்முடைய வித்வச்சிறப்புகளைத் தேசசரித்திர சம்பந்தமான புத்தகங்களில், வைப்பார்களானால் நாட்டுக்குப்பெரும்புகழ் தேடிக்கொண்டார்களென்று அங்கீகரிக்கலாம். வித்வான்களின் லோகோபகாரமான செய்கைகள் இன்னும் நன்றாக விளங்கவில்லை.

கீர்வாண பாஷாபிமானி.

பத்திரிகையில்

விளம்பரமுதலியவை அச்சிடும்

கூலி விகிதம்.

வரி 1-இு முதல்முறை அச்சிட அணா-2. இரண்டாவது முறை அச்சிட அணா-1. பின்பு எத்தனைமுறை அச்சிடினும் அத்தனைமுறையும் வரி ஒன்றுக்கு அணா அரை.

விளம்பரமுதலியவைகள் பத்திரிகையின் மேற்காகிதத்திற்றான் போடப்படும்.

சிதம்பரம்

ப்ரம்மவித்தியா யந்திரசாலையில்

ஸம்ஸ்கிருதம் தமிழ் முதலியவைகளில் புத்தகங்கள், பிரசித்தபத்திரிகைகள், எக்ஸாமினேஷன் பேபர்கள், பில்லுகள் முதலிய பற்பலவித பதிப்புவேலைகளை வெகு நேர்த்தியாகவும், நயமாகவும் பதிப்பித்துக் கொடுக்கப்படும்.

இவ்விடத்தில் கமிஷன் விஷயமாய் புஸ்தகங்கள் வாங்கி விற்கப்படுமாதலால், விருப்பமுடையோர் தங்கள் புஸ்தகங்களை அனுப்பினால், விற்று ரூபா 1-இு கமிஷன் அணா 2. பிடித்துக்கொண்டு மற்றத் தொகையை சொந்தக்காரர்களுக்கு அனுப்பிவிடப்படும்.

விளம்பரம்.

இப்பரதகண்டத்தில் வசிக்கும் வைதிகஜனங்களுக்கு "அறம் பொருள், இன்பம், வீடு,, என்னும் நாற்பயனையும் தருவதிற் புகழ்பெற்றனவும், ஸ்ரீமத் பகவத்பாத சங்கராசாரிய சுவாமிகள் அநுக்கிரகித்த அத்வயித சித்தாந்தத்தை விளக்கி வேறு மதஸ்தர்கள் அச்சித்தாந்தத்தினுட் கூறிய குற்றங்களை மறுத்து பரமேஸ்வரனது பெருமையை விரித்துக்காட்டுவனவுமாகிய ஸ்ரீமத் அப்பயதீக்ஷிதரவர்கள் அநுக்கிரகித்த கிரந்தங்கள், சிதம்பரம் "ப்ரம்மவித்தியா யந்திரசாலையில்,, அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன. இதன்பொருட்டு ரூபா 10-முதல் உதவி செய்யும் கனவான்களுக்கு அச்சிட்டுவரும் புஸ்தகங்களில் ஒவ்வொன்று அநுப்பப்படும். அச்சிட்டுவரும் புஸ்தகங்களின் கிரந்த சங்கியை சுமார் 30000.

இங்ஙனம்

கு. ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரி

ப்ரம்மவித்தியா ப்ரேஸ்தலைவர்.

திருச்சிராப்பள்ளி

சைவசமாஜத்தார் வெளியிட்டுவரும்

புஸ்தகங்கள்.

		ரூ	அ	பை
விக்கிரகாராதனை	விலை	0	6	0
	தபாற்கூலி	0	1	0
சைவசமாஜம் ஷஷ்டப்தபூர்த்தி, சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்தியா பத்திராதிபர் உபந்நியசித்த புத்திதந்திர உபந்நியாசம் அடங்கியது.		,,	1	,,
	தபாற்கூலி	,,	,,	6

கையொப்பக்காரர்களுக்கு அறிவித்தல்.

பத்திரிகை அனுப்பத்தொடங்கி நான்கு மாசங்களாகியும், கையொப்பக்காரர்களில் அநேகர் தமது சந்தாத்தொகையை அனுப்பக் கருதாதிருக்கின்றனர். ஆரம்பகாலத்தில் தளர்வுறாது விருத்தியடையும் வண்ணம் தயவுசெய்து சீக்கிரத்தில் சந்தாத்தொகையை அனுப்புவார்களெனக் கோருகிறேன்.

பத்திராதிபர்

கையொப்ப வரவு.

ம-ா-ஸ்ரீ		ரூ	அ
,, முத்துசாமிப்பிள்ளை	உக்குக்குடி	க	கஉ
,, ஜி-சேஷய்யங்கார்	திருச்சிராப்பள்ளி	க	கஉ
,, சுந்தர சாஸ்திரியார்	பச்சையாம்பேட்டை	க	கஉ
,, வெங்கடராம சர்மா	திருச்சிராப்பள்ளி	க	கஉ
,, ஆர்-நாராயணருவ்	திருச்சி	க	கஉ
,, நாராயணசாமி ஐயர்	அரசவனங்காடு	க	கஉ
,, சுந்தர ஐயர்	சம்பங்குடி	க	கஉ
,, சாமாவையர்	ஷை	க	கஉ
,, கிருஷ்ணசாமி ஐயர்	சேங்காலிபுரம்	க	கஉ
,, என்-சுப்பிரமணிய ஐயர்	விஷ்ணுபுரம்	க	கஉ
,, ஆர்-சாமாவையர்	கோநேரிராஜபுரம்	க	கஉ
,, ஸ்ரீநிவாசரங்கர்		க	கஉ
,, திருச்சிற்றம்பலபிள்ளை	கோயமுத்தூர்	க	கஉ
,, எஸ்-விசுவநாதையர்	கூடலூர்	க	கஉ
,, வி-குப்புசாமி ஐயர்	வாலாஜ்நகர்	க	கஉ
,, வெங்கடரமண ஐயர்	தாரம்பாடி	க	0
,, சாம்பசிவ ஐயர்	கோநேரிராஜபுரம்	க	கஉ
,, அண்ணுசாஸ்திரிகள்	மதுரை	க	கஉ
,, தேவரகொண்ட சுப்பையயசாஸ்திரிகள்	வாலாஜநகர்	க	கஉ
,, மகாதேவ ஐயர்	சேரன்மாதேவி	க	கஉ
,, பட்டணம முனிசாமி செட்டியார்	கும்பகோணம்	க	கஉ
,, பட்டணம் அண்ணாமலைசெட்டியார்	ஷை	க	கஉ
,, ஏகாம்பர ஐயர்	கிருஷ்ணகிரி	க	0
,, கஜராஜமுதலியார்	பெங்களூர்	க	0
,, கோபாலசாமி ஐயங்கார் பீ-ஏ.	திருச்சி	க	கஉ
,, பஞ்சாபகேச ஐயர்	திருச்சி	க	கஉ
,, மாதுர்பூதையர்	திருச்சி	க	கஉ
,, இலக்ஷ்மண ஐயர்	திருச்சி	க	கஉ
,, எம்-வி. இராமசுவாமி ஐயர்	சிதம்பரம்	க	கஉ
,, ஜி-அப்பாசாமி ஐயர்	சிதம்பரம்	க	கஉ
,, சுப்பையர்	சிதம்பரம்	க	0
,, இராமையகாரு	சிதம்பரம்	க	0